

Heidelbergse Catechismus

Vraag 37: *Wat verstaat u onder het woordje geleden?* Dat Hij, tijdens heel zijn leven op aarde, maar in het bijzonder aan het einde daarvan, Gods toorn tegen de zonde van heel het menselijk geslacht aan lichaam en ziel gedragen heeft, om met zijn lijden, als met het enige zoenoffer, ons lichaam en onze ziel van de eeuwige veroordeling te verlossen en voor ons de genade van God, de gerechtigheid en het eeuwige leven te verwerven.

Vraag 38: *Waarom heeft Hij onder de rechter Pontius Pilatus geleden?* Om ons, doordat Hij onschuldig onder de wereldlijke rechter veroordeeld werd, te bevrijden van het strenge oordeel van God, dat ons treffen zou.

Vraag 39: *Betekent het iets meer dat Hij gekruisigd is, dan dat Hij op een andere wijze gestorven zou zijn?* Ja, want daardoor ben ik zeker, dat Hij de vloek die op mij lag, op zich geladen heeft, want de dood aan het kruis was door God vervloekt.

6 Bijbelgedeelten (voor de rest van de week)

- ✓ Jesaja 63,7-9: de HERE in nood vanwege Israëls nood
- ✓ Jeremia 13,15-17: in Jeremia's tranen zijn Gods tranen
- ✓ Marcus 1,21-38: Jezus' medelijden gaat om meer dan genezing
- ✓ 2 Korintiërs 5,11-21: Gods medelijden brengt verzoening
- ✓ Hebreëen 10,19-25: Gods medelijden wil ons laten naderen
- ✓ 1 Petrus 2,18-25: Gods medelijden leert ons (op)nieuw leven

Het is mooi om te denken over Gods medelijden. Dat Hij zich werkelijk aantrekt wat wij meemaken. Maar dat betekent veel meer dan dat Hij medelijden hééft, het zegt wat Hij deed en doet: mee-lijden.

plaatsvervanging

Matteüs 8 laat zien dat God meelijdt. En niet zomaar medelijden heeft, maar dat Jezus door de zieken te genezen ook zelf mee-lijdt. Matteüs zegt in vers 17: *'opdat in vervulling ging wat gezegd is door de profeet Jesaja: 'Hij was het die onze ziekten wegnam en onze kwalen op zich heeft genomen'.* Zie Jesaja 53,3-4.

In Jezus laat God zien dat Hij met ons meelijdt. Hij trekt het zich letterlijk aan: onze wonden, ons lijden. Maar ook de diepe oorzaak erachter trekt Hij zich aan: onze schuld naar God, naar elkaar en naar de wereld. God maakt zich dat in Jezus Christus eigen, - om ons ervan te kunnen verlossen.

Lijden is van buiten het paradijs. Lijden heeft daarom ook altijd te maken met het feit dat we door onze zonden de relatie met God hebben gebroken en zijn oordeel hebben verdiend.

Wij spreken vandaag over lijden en over schuld zonder onszelf op het spel te zetten. Alsof het een probleem is dat ons niet persoonlijk raakt. Maar God spreekt er heel anders over. Het raakt Hem persoonlijk: ons lijden en onze schuld. Hij zet zichzelf ervoor op het spel. Hij laat ons weten hoe het Hem raakt, hoe Hij het zich heeft laten raken in Jezus. Hij laat ons dat weten met de bedoeling dat wij dat ook zullen doen: erkennen dat lijden en schuld ons persoonlijk raken.

verzoening

Jezus' sterven was ook een 'verzoeningsoffer'. In het Oude Testament werd een offer gebracht om verzoening te bewerken voor iemand die Gods

vergeving nodig had. Een dier stierf dan in plaats van degene die de overtreding had begaan en dat bij God kwam opbiechten.

Op een bijzondere manier werd dat uitgebeeld. Degene die dat offer kwam brengen mocht zijn hand op de kop van het dier leggen, zodat God dat dier acceptabel vond als verzoening voor jou (vgl. Leviticus 1,4).

Maar bij verzoening hoort dat je ook zelf naar God toe gaat. Het offer wordt voor je gebracht, zodat voor jou de weg vrij is om bij God terug te komen. Dus gaat het erom dat je echt bij Hem terugkomt.

God zocht geen onschuldige derde partij om onze schuld op te kunnen verhalen. God, onze Maker, de eeuwige God, trok onze schuld en ons lijden naar zichzelf toe. Hij strafte zichzelf, in Jezus zijn Zoon. Hij aanvaardde zo de schade, de pijn en de vloek waaraan wij lijden. Hij leed er aan, helemaal. Om ons in liefde en genade te vergeven. Daarom is de oproep die God wereldwijd laat doen: *'Laat je met God verzoenen!'* Vgl. 2 Korintiërs 5,11-21.

Christus is aan de rechterhand van zijn Vader. Hij is niet onbekend met onze zwakheden, onze verleidingen, lijden, verdriet, strijd, schuld en schaamte. Hij kent het van binnenuit. Hij werd echt één van ons, met het grote verschil dat Hij niet zondigde. Hij heeft geleden, meegeleden. We zijn bij Hem aan het goede adres. Hij is Gods bewijs dat we vrijmoedig mogen komen, telkens als we het nodig hebben.

